

Izhaja trikrat na teden v šestih izdanih, in sicer: vsak torek, četrtek in soboto, zjutranje izdaje opoldne, večerno izdaje pa ob 3. uri popoldne, in stare z uredniškimi izrednimi prilogi ter s „Kazipolom“ ob novem letu vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto	13 K 20 h. ali gl. 6 60
pol leta	6 60 3 30
četrt leta	3 40 1 70

Posamične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 11 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 3. do 12. ure. Na naročila brez depozitane naročnine se ne oziramo.

Oglašni in poslanice se računajo po petih vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 15 kr. vrsta. — Za ebliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

Naročnino in oglašje je plačati loco Gorica.

SOČA

»Vse za omiko, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsaki dan od 8. do 12. popoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dop. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 11.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnštvu.

„PRIMOREC“

izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vsa leto 3 K 20 h ali gl. 1 60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolski ulici in Jellersitz v Nunki ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

(Večerno izdaje.)

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Revolucijsko gibanje v Belgiji.

Belgijo so slikali nam razni »kato-liški« listi kot moderno državo, v kateri je vse v najlepšem redu in soglasju z vlado, ki je v klerikalnih rokah. Ob različnih prilikah so kaj radi zapeli v tem koru slavošpevov tudi naši slovenski »kato-liki«, ki tako brižno pomagajo drugim, da bi se preorganizirala tudi Avstrija v klerikalnem smislu, kar že tako dosti ne tiči v krepkih klerikalcev. Kdor je čital tuintam slavo Belgiji, ta je moral misliti, da tam gori v tej severni državi se cedita med in mleko in da ljudstvo z rožnim vencem v roki prepeva noč in dan hvalo Bogu, ker se mu tako dobro godi. Toda prezveste tovarišice klerikalcev sta laž in pretvarjanje istine, in tako je bilo tudi gledé slavošpevov Belgiji.

Belgija je res cvetoča država ali vsled ugodne lege, prirodnega bogatstva in podjetnosti življenja, ki niso v klerikalnem taboru. Klerikalci so precej nedolžni na vsem napredku Belgije, in dasi so si znali priboriti klerikalno vlado, od katere so obetali ljudstvu vse dobro in pol nebes že na tem svetu, vendar pod klerikalnim regimom, kateri traja že 18 let, država ni prišla do miru, karveč prav obratno do velikih revolucijskih nemirov, katere ima na vesti vlada.

Kakor smo poročali in kakor poročamo v našem razgledu po svetu, je tekla v Belgiji kri, vse je po konci in okoli 200.000 delavcev je stopilo v štrajk — prevarjeno ljudstvo zahteva splošno volilno pravico, da pride tako po svojih pravih zastopnikih do besede in do take veljave, kakoršna mu pritiče, kakoršne pa mu noče dati vlada, katera je le oslepila ljudstvo z navidezno splošno volilno pravico, s takozvanim pluralnim sistemom; po tem pač ima vsak polnoletnik volilno pravico, torej glas pri volitvah, ali kdor stoji kaj bolje v socialnem življenju, ima pa dva ali tri glasove. Na tak način se je znala klerikalna vlada obdržati na površju, ljudstvo pa je trpelo dalje.

Hudo občutno za ljudstvo in globoko segajoče, seveda ne v dobrem pogledu, v splošno življenje je moralo biti doslej klerikalno vladanje, da se je ljudstvo uprlo kar po celi državi proti vladi ter da s splošnim štrajkom in s prelivanjem svoje krvi zahteva revizijo ustave in splošno volilno pravico. Da buknejo na dan taki nemiri, kakoršni pretresajo v teh dneh Belgijo, za to treba tehtnih povodov, katere so vstvarjale polagoma za ljudstvo neugodno naraščajoče razmere, tako, da je isto končno uvidelo, da treba storiti jim konec, ako noče, da ga klerikalna vlada pod navidezno prostostjo priveže v klerikalni jarem trdno tako, da se ga morda nikdar več ne otrese. In buknili so na dan nemiri, ki so pretvorili te dni v pravo pravečo revolucijo, ako vlada ne odneha ter ne ugodi zahtevam ljudstva, katero je farbala skozi celo dolgo vrsto let.

Klerikalci so pač povsodi jednaki. Za ljudstvo imajo sicer lepe besede, na videz mu tudi kaj dovolijo, ali vse najboljše, pred vsem seveda neomejeno odločilno moč, pridržijo pa zase. Tako so storili tudi v Belgiji, in menili so že, da bodo gospodovali na vekov veke neomejeno nad ljudstvom, ali varali so se. Belgijsko ljudstvo je zrelo, zato pa se je postavilo po robu ter se obrnilo proti klerikalni vladi in proti posameznim klerikalnim mogočnejšem, ker vsi ti činitelji ovirajo ljudstvo v pravicah ter bi ga radi privedli v tako odvisnost, da bi bil Belgijec bolj podoben modernemu sužnju nego pa svobodnemu državljanu. Klerikalci so zašli na kriva pota, kakor zaidejo povsodi, ker jih vodi egoizem in terorizem, nič pa srce za ljudstvo, in ker so brez srea, zato radi sedaj nočejo uslišati glasu z ulice iz ust slojev, ki držijo državo po konci, — ali nastopili so časi, kateri kažejo jasno, da klerikalni vladi v Belgiji odklenka v dogledni bodočnosti.

Zolzikievič je zares sedel, naslednjega dne pa je malomarno pripovedal županu: »Včeraj sem bil na obedu pri Medziševskih, Skorabevskih, ali Oscešinskih. Hm, hčerko imajo; vem, kaj to pomeni! Pri obedu se je Zolzikievič trudil ravnati se po dobri šegi, jesti različne jedi tako, kakor jih jedó drugi, ter ne dati spoznati na sebi, da mu ta zaupna dotika z dvorom povzroča neizmerno veselje.

Bil je to človek, ki se je znal ravnati po taktu, ki se je znal prilagoditi k vsemu; radi tega tudi v takšnih okoliščinah nikdar ni zgubil drznosti, marveč se vmešaval v razgovor, omenjaje pri tem »poštenega gospoda komisarja«, ali »odličnega gospoda načelnika«, s katerimi je včeraj ali predvčerajšnjim vrgel karte. Skratka, prizadeval si je pokazati, da je jedna izmed najvažnejših oseb osloviškega okraja. Opazil je zares, da je za njegovega pripovedovanja gospoda nekako čudno zrla v pladnike, toda slutil je, da je tu takšen običaj. Po obedu se je tudi večkrat čudil, da je plemič, ne čakajoč, da bi se sam začel poslavljati, potrkal ga po rami ter mu dejal: »Nū, ostanite zdrav, gospod Zolzikievič!« toda mislil si je znovič, da tako zahteva običaj v vzvi-

Kdor vlada nad ljudstvom s slepljenjem in lažjo, temu odbije smrtna ura prej ali slej, kakor pač je ljudstvo razsvitljeno ali poneumneno. Španci so se dvignili še le takrat proti svojim klerikalnim izsesavalcem, kadar so bili že izmозgani, v Belgiji pa se vrši gibanje še pravočasno in brez dvoma skonča naposled tako, da bo treščena ob tla klerikalna vlada, ki je nesreča za vsako državo.

Sleparski klerikalizem, ki obeta vse, ne da pa nič, je privedel belgijsko ljudstvo v revolucijo, klerikalizem je kriv prelivanja ljudske krvi, klerikalizem, kateri nima srea za ljudstvo, katero mu je le sredstvo v lastne sebične namene. V pojavih, ki se vršijo sedaj v Belgiji, se vidi en gros, kaka ne sme biti vlada, kakoršna pa je vsaka, ki je v klerikalnih rokah.

Mi želimo belgijskemu ljudstvu, da si pribori tiste pravice, za katere se je postavilo, kakor en moč, želimo pa tudi, da bi se avstrijski državniki iz dogodkov v Španiji in Belgiji kaj naučili, da se preprečijo z modrimi reformami in ljudskimi pravicami španski in belgijski časi, ki se polagoma pa gotovo obetajo tudi naši državi.

Par besed o idrijski železnici.

Ponatisnili smo iz „Jednakopravnosti“ članke, ki kažejo prav temeljito potrebo železniške zveze za Idrijo, katera ima sploh tako slabo komunikacijo z ostalim svetom, da se je le čuditi, da erar, ki si je navlekel iz idrijskih rudokopov že milijone in milijone denarja, ni storil v takem pogledu prav nič za Idrijo. To svetovno imenitno mesto ima sedaj še vedno skrajno nerodno, v dolgi zimski dobi pa v slučajih jako nevarno in zamudno zvezo z Logatcem, kjer je postaja južne železnice. O kaki stranski železniški zvezi iz Logatca v Idrijo se nikdar ni resno mislilo, (nó, bile bi tudi v istini velike težave in veliki troški!) in tako je ostala Idrija zaprta ostalemu svetu.

šeni družbi. Pri tem stisniviši pri slovesu gospodarju roko, je začutil v njej vsikdar »nekaj leskečega« ter nikdar ni pozabil omeniti: »Toda, veleblagorodni gospod! tega pa med nami ni treba. Kar pa se vaše zadeve tiče, smete se, veleblagorodni gospod, povsem zanesti ná-me.«

Pri tako spretnem ravnanju in pri prirojeni nadarjenosti gospoda Zolzikieviča bi bile občinske zadeve šle kar najbolje, ako bi na drugi strani ne bilo te nesreče, da je gospod Zolzikievič samo v nekaterih slučajih poprijel za besedo ter pojasnoval občinskemu odboru, s katerega stališča je treba zreti na kako zadevo. Ostale posle pa, zlasti te, katere mu niso vrgle nekaj leskečega, je prepustil v rešitev odboru ter sedel ob času obravnave gospodov svetnikov mirno na strani, na veliko vznemirjenje odbornikov, ki so se v takem slučaju čutili popolnoma brez glave.

Izmed plemstva, ali da se izrazim točneje, izmed gospode, se je jedini gospod Floss, najemnik Malih Stopnjic, udeleževal občinskih sej in trdil, da je dolžnost razumništva, udeleževati se jih. Toda to so mu vsi zamerili. Plemstvo je trdilo, da gospod Floss mora biti bržkone »rdeč«, kar je v ostalem pri-

V zadnjem času, odkar županuje mladi in energični župan Dragotin Lapajne, pa se je jelo resno misliti, kako bi se zvezala Idrija po železni cesti z drugim prometom. V člankih v „Jednakopravnosti“ so navedene tri črte: ena na Škofjokloko čez Žiri, druga na Vrhniko, tretja pa do Sv. Lucije.

Idrija gravitira po svoji legi proti primorskemu deželi, proti Fari in dalje proti Tolminskemu se odpira svet, in Idrija, ki se izliva pri Sv. Luciji v Sočo, kaže naravno odprto pot iz idrijskega mesta, ki je drugace okoli in okoli obkroženo od gorovja, katero pušča le prometu v vsakem oziru nezadostno ožino po Zali proti Godovcu. Naravna odprta pot gre za tokom Idrije in ta kaže proti Sv. Luciji, kamor edino umestno in praktično po našem mnenju je za Idrijo izvesti železnico. Sv. Lucija bo velika postaja, odkoder bodo imeli Idrijčanje odprt svet na vse strani. Gorica in Trst jim stojita kar pred nosom, na Dunaj bo valed bohinjske železnice pot hitrejša in komodnejša, pa tudi v Ljubljano ne bodo imeli ravno tako daleč, ako se upošteva nerodnost sedanje zamudne zveze z Logatcem ter da bi tudi drugi dve projektovani železnici bržčas ne okrajšali baš preveč časa za vožnjo iz Idrije v Ljubljano v primeri s sedanjim prometnim položajem ter s položajem, kateri ustvari zvezo s Sv. Lucijo. Ako bi bilo v tem pogledu tudi kaj difference, govorijo težave gledé zvez s Škofjokloko ali z Vrhniko in veliki stroški, pred vsem pa dejstvo, da bi bili ti dve progi vedno bolj stranskega pomena, le za naravno zvezo s Sv. Lucijo. Ta ima toliko prednosti na vse strani, da po našem mnenju morajo odpasti vsi drugi pomisleki.

Z železnico do Sv. Lucije bi bila Idrija zvezana z veliko prometno železnico, katera more le dobro služiti Idriji, kakor bi drugi dve z daleka ne mogli. Po prijetni železniški zvezi s Sv. Lucijo se utegne razviti živahen promet z Idrijo in tuji, ki se bodo vozili na jug po bohinjski železnici, bodo pridno porabljali priliko, da si med potjo ogledajo tudi svetovno sloveč rudnik. Mi smo torej edino le tega mnenja, da naj se zveže Idrija s Sv. Lucijo. Na tako zvezo se je mislilo takoj s početka, ko je bila bohinjska železnica za-

čalo tudi njegovo ime. Kmetje pa, zavedajoči se svojega demokratičnega stanu, so trdili, da je neprilичno, da sedi gospod na jedni klopi ž njimi, česar najboljši dokaz je to, da »druga gospoda tega ne dela«. Sploh pa so kmetje Flossu očitali, da ni pravi gospod, radi tega ga ni ljubil niti gospod Zolzikievič, kajti gospod Floss se nikdar ni potrudil, s kakim srebrnjakom pridobiti si njegovo prijaznost, in ko mu je enkrat na seji kot svetnik zapovedal molčati, je nastal zoper njega splošen upor. Radi tega je začel nekega krasnega jutra iz ust poleg sebe sedečega odbornika naslednji poklon: »Kaj, ali ste mar vi pravi gospod? Gospod Oscešinski je res gospod, takisto tudi gospod Skorabevski, toda vi, veleblagorodni gospod, niste nikak gospod, dasi ste obogateli.« Gospod Floss, ki je uprav takrat kupil Krušno Voljo, je pljunil na vse ter prepustil občino samo sebi, uprav tako, kakor je bilo ob svojem času mesto prepuščeno samo sebi. Plemstvo je dejalo: »našel je, kar je iskal«, pri čemur si je v obrambo načela, ne vmešavati se v občinske posle, navajalo v spomin poslovico, češ: »kmet ostane kmet.«

(Dalje pride.)

Črtice z ogljem.

Povest, poljski spisal Henrik Sienkiewicz.

Posl. Podravski.

(Dalje.)

V.

V tem poglavju spoznamo zakonodajno skupščino ovčje glavske občine in njene glavne zastopnike.

Druga dne bila občinska seja. Gospodje svetniki so se sešli vsi do jednega, kajpada razun gospode, to je plemstva, katerega je tudi bilo nekoliko med odborniki, ki pa je, hoteče se ločiti od prostakov, sklenilo, ne vmešavati se v občinske posle. To vse pa ni izključevalo, da bi gospoda ne bila imela neposredni vpliv na občinske zadeve. Ako je torej imel kateri teh kaj opraviti z občino, je povabil prejšnjega večera gospoda Zolzikieviča k sebi, na to je bila v salon predstavitelja prinesena žganjica, darovana smotika in zadeva se je izvršila povsem gladko. Na to je sledil obed, h kateremu so Zolzikieviča povabili z uljudnimi besedami: »Nū, gospod Zolzikievič, blagovolite se vvesti!«

gotovljena, tudi v našem deželnem zboru, kjer so bili od slovenske in laške strani stavljeni predlogi, da naj se poskrbi od Sv. Lucije za stranski zvezi po eni strani do Kobarida, po drugi pa do mesta Idrije.

Kakor se vidi iz pisave v „Jednako-pravnosti“, se merodajni krogi tudi sprijaznjujejo največ s črto do Sv. Lucije, katero bi pomagal omogočiti gotovo tudi erar, ker potrebuje dandanašnji tako železnice kakor drugi življi v mestu.

Ker nova železnica, za katero se prizadele severne dežele kaj živo zanimajo, obeta največji mogoči promet na taki železnici, in ker imajo Idrijčanje od Sv. Lucije svet odprt na vse strani in jim preko Jesenic tudi ni tako strašno daleč do Ljubljane, je umevno, da se moramo ogrevati le za to zvezo, tudi v glavnem vsled tega, ker ne zveza z Vrhniko in ne čez Ziri s Škofjokolom, ki bi bili se težavni vrhu vsega drugega, ne nudita Idriji tistega, kar nudi zveza s Sv. Lucijo v vsakem oziru. Res, da spada Idrija pod Kranjsko ter da je vsled tega vezana na Ljubljano, ali v takem oziru, ko gre za prihodnost Idrije, za procvitanje mesta, realke, itd. ne smejo prihajati v poštev deželne meje, tu je pač lokalni patriotizem na mestu, in ta kaže proti Sv. Luciji.

Napisali smo teh par besed ob člankih, ponatisnjenih iz „Jednako-pravnosti“, ker se je tudi v naši deželi mislilo in se še misli na tako zvezo — kako in kaj pa bo boljše za Idrijo, ali ta zveza ali ona, za to pa se končno odloči Idrija sama, katera ima seveda v tem oziru prvo in merodajno besedo.

Domače in razne novice.

Smrtna kosa. — V Rojanu pri Trstu je umrl trgovec Ivan Kramar, vrl rodoljub in goreč pristaš unijatskega gibanja. Blag mu boji spomin!

Pridobinski davek. — Komisije, ki so odmerjale splošno pridobnino za dveletje 1902./1903., so že v decembru dovršile svoje delo. Zdaj so zapisniki na vpogled davkoplačevalcem. Vsak trgovec in obrtnik lahko pregleda in primerja, ali mu je bilo primerno odmerjeno v primeri z drugimi itd. — Uradni razglas se glasi tako:

V smislu § 58. zakona z dné 25. okt. 1896. drž. zak. št. 220 se register o občini pridobnini, zadevajoč odmero za priredbeno dobo 1902./1903. za sledeče davčne skupine: II. razred: Okraj trgovinske zbornice Goriske-Gradišanske, III. in IV. razred: Gorica-mesto, III. in IV. razred: Gorica-dežela, lahko vpogleda po dotičnih davčnih vezavcih, in sicer pri davčnem oddelku c. kr. okrajnega glavarstva (Via Teatro 5., I. nadstr.) ob uradnih urah skozi 14 dni od 22. aprila 1902. naprej.

Romarski shod v Riečanju. — Jutri 20. t. m. na praznik varstva sv. Jožefa bo v Riečanju velik romarski shod. Slovesni sv. maši v jutro ob 6. in dopoldne ob 10. uri se bosta vršili v staroslovenskem jeziku po unijatskem obredu.

Farovski lažnjivec po poklicu. — „Prismojenec“ je bil objavil nesramno predržno trditev, da neki naš dopisnik ni na Ponikvah (Tolminsko), marveč na Pečinah; še več, trdili so, da imajo za to dokaze. — Mi smo na to pozvali farovške lažnjivce, naj pridejo z dokazom na dan in dobe — 1000 K „za tiskovni sklad farovških listov“.

Zadnji „Prim. List“ pravi, da ponudbo sprejema, ali poprej naj položimo 1000 K v roke osebi, za katero se zmenimo, in dodaja svarilo našim dopisnikom itd.

Na to novo lumparijo farske brezobraznosti dodajamo:

Da so črnuhi okoli „P. L.“ podli lažniki po poklicu, smo dokazali že neshetokrat; toda za bolj modre smo jih vendar imeli, da se ne bodo hoteli tako neumno rešiti iz zagate, v katero so padli. — Kakošen izgovor pa je to, da je treba 1000 K šele pokazati? Prečastiti lumpje se sicer ne bojé, da bi jih ne bilo mogoče dobiti, toda na tako smešen način se hočejo ogniti odgovoru. — Za našo ponudbo je materijelno odgovorno celo obrtno podjetje, ki je danes svoje vrste prvo na Slovenskem. Črni lažnjivci naj torej le ne bodo v strahu za 1000 K, ako doprinejajo ponujani dokaz. — Mi pravimo: Naš dopisnik „s Ponikev“ je na Ponikvah in ne na Pečinah; ne boji se v slučaju potrebe, stopiti osebno na plan. — Črni lopovi okoli „Prismojenca“ so poslali v svet svojo nesramno laž le radi tega, da —

bi ostrašili naše dopisnike. Jedna laž več ali manj, kaj za to, še k spovedi ni treba iti; dajo si odvezo kar lepo sami med seboj, pa hočejo imeti Boga in svet za norca!

„Prismojenec“ namiguje na staro farovško neumnost o — „izdajanju uredniške tajnosti“, kar se baje zdaj... „nad nami maščuje“. Mi ne čutimo maščevanja prav nič, narobe, prav zadovoljne se počutimo pri svojem poslu. Ako pa farovski lažnjivci menijo, da maščevanje je ta njihova lumparija, potem jim moramo že povedati, da se bo — maščevala nad njimi samimi. Mi jih imenujemo: „nesramne farovške lažnike“ — in to svojo trditev v rečenem slučaju podkrepeljemo s — 1000 K. Haló, le na delo, zaslužite si jih, saj vam dobro pridejo, kajti oba farovska lista se borita neprestano z deficitom vkljub vsem žrtvami nuncem po deželi. To bo vendar „zaslužno delo“, da „Sota“ in „Primorac“ plačata vsaj del tega deficita! — In s tem basta!

Petje ob novačenju. — Včeraj je skončalo novačenje iz goriske okolice. Fantje so prihajali v jutro v mesto, šli s petjem na Gorisček ter se s petjem in klici vračali domov. Obnašali so se ves čas dostojno, tako da ni bilo čuti nikake pritožbe. V mestu se niso zadržavali, marveč so odhajali vedno takoj proti domu....

Peli so, kakor po navadi. Že lani smo se bavili obsirneje s petjem ob novačenju ter smo nasvetovali snovanje pevskih društev, tako, da bi se čulo na poti na novačenje lepo petje. Tuinčam iz kake vrste je bilo čuti nekaj takega, kar bi pričalo o gojenju petja, ali na sploh pa se mora reči, da je ostalo pri starem. Seveda tekom jednega leta se ne da storiti tako splošnega napredka na tem polju, kakor ga mi želimo, zato pa ponavljamo, da je potrebno snovanje pevskih društev in gojenje petja v celi naši okolici. Grdega petja in monotonnega „rezanja“ raznih pesmij ne mara nihče poslušati, ker morajo vsakega ušesa boleti pri tem, ali lepo pesem čuje vsakdo rad. Zato kličemo ponovno: Prizadeži, gojite petje med ljudstvom; kajti ako bodo korakali fantje na novačenje z lepo pesmijo, se ne bo nikdo nad njimi spodtkal. Drugače jim ni kaj reči, ker se vedejo pametno, le „petje“ še treba spremeniti v — petje! Potem pa pomeha vsako bolj odkrito ali bolj prikrito zabavljanje fantom in na okr. glavarstvu ne bodo več premisljevali, ali bi prepovedali petje ali ne.

To so naši dobrohotni nasveti. Ravnajte se po njih, ker bo to le v čast naši krepki mladini!

Denar nazaj! — Kmetje z Vipavskega povprašujejo, kaj da je s cerkvijo Sreca Jezusovega na starem pokopališču v Gorici in kaj je s tistim denarjem, kateri so nabirali med slovenskimi verniki po deželi tako pridno za to cerkev, katere je toliko potreba, kolikor pesti na oko. Gorica ima že dovolj cerkva, ako pa hočejo laški popje v Gorici imeti še eno cerkev, pa naj dajo sami denar za njo. Naši ljudje po deželi so v takih rečeh čudovito lahkomišelní in radodarni. Dočim puščajo nekateri ubogeja reveža, ki prosi milodara, stradati, odprejo hitro možniček, ako g. nunc v cerkvi naznani, da bo pobiral za zidanje kake cerkve. Po Vipavskem so v nekaterih krajih nabrali lepe svote za tisto nepotrebno cerkev. Darovalci so dobili za darove nekake „pildke“, na katerih je menda naslikana cerkev, kakoršna ima biti v Gorici na starem pokopališču, in sedaj ogledujejo te „pildke“ ter se menijo med seboj, kako bi za ta „kambial“ dobili nazaj tiste novce, katere so brez pameti vrgli stran.

Kesanje pride vselej prepozno, in tako se tudi ti možje prepozno kesajo, da so bili tako neumni, da so darovali znatne svote za cerkev v Gorici, katere bržčas nikoli ne bo. In ako bi jo tudi postavili, kaj menite, da bi se laška duhovščina, ki gospodari v Gorici, kaj ozirala na Slovence? — Prav nič, marveč reklo bi se, da so jo postavili Lah, in v tej cerkvi bi gospodovala laščina tako, kakor gospoduje po drugih.

Tisti „pildki“ s turnčki po 3 ali 5 glid. itd. so presneto dragi, kažejo pa, kako malo previdnosti je med našim ljudstvom v takem pogledu in kako gre vedno za nuncem, pa naj mu natvezi še kako tako budalost. Po občinah so reveži, sirote, sto potreb tare kmeta; v take svrhe rabite denar, tam pomagajte, kjer je res potreba, potem boste delali po besedah Kristusovih, tako pa je tak denar le vržen skozi okno in odtrgan v slučajih od nujne domače potrebe. Ljudje božji, bodite vendar pametni!

Grozno umorstvo. — O umorstvu v Salezu se nam poroča podrobneje to-le: V pondeljek jutro okoli 9 ure je vstal 54-letni udovec Škrk Ivan, po domače „Frenckov“, ter pride v hišo, kjer je bila sama 25-letna sinaha, hišna gospodinja Marija Škrk. Kakor sam Škrk trdi, je vprašal „nevesto“, da mu da zajutrek, ali ta mu ga ni hotela dati. To je že verjetno, zato ker je tast predolgo ležal, in ker se je v nedeljo večer pijan ž njo kregal. Na enkrat pograbí veliki nož in jo prične mesariti: „nevesta“ mu je utekla na dvorišče, kamor jo je v novič vlovil, jo prijel za glavo (lase) in jo je 28-krat z nožem močno udaril; največja rana je bila zadej za desnim ušesom skozi goltanec v pljuca in skozi pljuca. Priče ni bilo nobedne razum 7-letne Pavlice županove in 12-letnega dečka, po domače „Blazetov“. Otroka sta bila namenjena v prodajalnico in sta ves dogodek natančno videla. Pavlica priteče po očeta, rekoč: Tata, pojte gledat, kako nunc Frenckov nuno Marijo z velikim nožem udarja in za lase po „borjaču“ vlačí, in vsakikrat ko jo vdari, kri daleč skoči. Ona pa joče in ga prosi, da naj jo pusti. Fantje je tekel v prodajalnico in povedal dogodek prodajalničarki Katri Kocman, katera je hitela po župana. Med potjo sreča morileca, rekoč mu: „Janez, kaj ste napravil?“ — „Kar sem mislil“ je bil odgovor. Župan Grilanc in Katarina Kocman, ko prideta na lice mesta, sta zagledala vse dvorišče krvavo in uboga žena je ležala na drvih v z zemljo obrnjenim obrazom že mrtva.

Župan je odredil stražo in poslal nekaj mož za morilecem, kateri so se koj vrnili, in povedali, da je morilec skočil v neko jamo blizu vasi, kjer so opazili kamen z nad jame odvaljen. Uro pozneje dospe poročilo iz Zgonika, da je bil morilec v Zgoniku in da je povedal, da je nevesto ubil, ter da je hotel skočiti v jamo, pa da se je premislil in da gre sam k sodnji v Sezano, in je tudi nož tam kazal. Ne dolgo potem so ga orožniki s Proseka prijeli in seboj peljali. Ob 3. popoldne je prišla komisija in je dala mrtvo truplo prenesti v mrtvašnico v Zgonik, kjer so jo dne 15. t. m. predpoldne raztelesili. Pokojnica je bila brez otrok. Precej ko je komisija delo odpravila, so pokojnico pogrebili, v grob je skočil en zajec, katerega so otroci nagnali, in iz groba se je splazil v eno luknjo v drugi grob, koder se ni moglo do njega. Morilec je tudi zajekove smrti kriv. Moram še to omeniti, da je bila pokoj. Marija Škrk dobra skrbna gospodinja, morilec tast pa pijanec in vsemu slabemu podvržen; radi tega se nista mogla vjemati in je bil večer prepír med njima.

Škof Bonomelli o socialnem vprašanju. Škof Bonomelli v Cremoni, katerega modrost smo svoj čas že omenjali, je izdal pred kratkim pismo na duhovnike, gospodarje, delavce in kmete v svoji škofiji, v katerem se bavi s socialnim vprašanjem. Med drugim na primer pravi: „V sedanjem boju ne stoji resnica in pravica ne na eni ne na drugi strani; obe imata svoje pravo in pravice ter svoje krivo in dolžnosti, in ni ga nepristranskega človeka, ki bi tega ne uvidel. Mi smo služabniki Jezusa Krista, ki je najvišji in edini posredovalec med Bogom in ljudmi in kot takega posnemajmo njega ter se trudimo na kolikor mogoče boljši način združevati, miriti, poravnati ter dovajati vse do svojih lastnih dolžnostij in skušati spraviti jih do tega, da bodo živeli med seboj kakor bratje. Evo, duhovniki, našo misijo; jaz ne poznam druge“.

To so zlate besede, kakoršnih pa naši krščanski socialistični črni kapuni nočejo slišati. Pri teh ni nikakega govora o kakem pravem združevanju, o mirjenju ter o skušanju ublažiti razmere, marveč ti kapuni znajo le hujskati in na zborovanjih, na katerih bi pričakovali kake pametne besede o socialnem stanju med nižjim delavstvom ter o pomoči ali zboljšanju razmer, se ne čuje drugega nego zabavljanje in hujskanje proti gospodarjem in naprednjakom. Ti bojeviti kapuni pilhajo zraven tega še nad „Soto“ in „Primorca“ — pa je zborovanje pri koncu. Rezultat pa je ta, da nekateri taki reveži-zaslepljenci gledajo nekatere ljudi, katere imajo črnuhi posebno v želodeu, grdo celo po ulici, in bi morda bilo celo nevarno, srečati jih kje na samem. Tako rešujejo naši slov. rimski doktorji socialno vprašanje. Ljudstvo poneumnevati, farbatí in hujskati, da jim služi za stafazo, to je vse socialno delo raznih Pavlic in takih kapunov!

Postopanje njihovo in nasvetovanje škofa Bonomellija si stojita v diametralnem nasprotju, in vendar duhovniki tu, duhovniki tam! Nasi lažnivci po poklicu pravijo, da sveta vera tako uči, kakor oni delajo, škof Bonomelli pa se tudi sklicuje na Kristusa. Komu je verjeti? Pač le škofu Bonomelliju, ker tako lepo uči, tako resnično po naukih Kristusovih, in prav nič krivovercem v Gorici, ki le lažejo in izkoriščajo nevednost drugih v svoje sebične namene. Kako daleč proč so ti krivoverci in zapeljivci ljudstva od Jezusovega nauka! — Še ni vseh dnij konec — goljufano ljudstvo se bo maščevalo nad njimi.

Požar. — Včeraj popoldne okoli 5. ure je začelo goreti v seniku in hlevu izvoščeka Ušaja v Trzaski ulici. Gorela so tudi drva v bližini. Na lice mesta so prihiteli takoj topničarji s stotnikom in na to se domobranci. — Nasi ognjegasci so prisli pomagat prepozno, kakor navadno. Pogresalo se je vode in nabava vode po vozovih ognjegasnega društva je tako slaba, da si slabše ni mogoče misliti. Gorelo je eno uro.

Izpred sodnje. — V četrtek so stali pred tukajšnjo okrožno sošnjo Al. Trevisan, krčmar, Eg. Kocijancič, trgovec, Just Martinis, brivec, Fr. Nadaja, vsi iz Gorice, in Al. Schiozzi iz Vidma, obtoženi, da so kričali dné 30. marca na kotodvoru v Zagradu v navzočnosti župnika v Zagradu don Bizjaka: Viva l'Asino! Abbasso il quadrato! Alla forza i preti! Viva l'Asino prete! Trevisan je tudi nekaj pograbil obč. redarje. Obtoženci so tajili, da so klicali za župnika razžaljive besede, pač pa so priznali druge klice. Obravnava v četrtek je bila pretrgana, da zaslijo še nekaj prič. — Obsojeni so Al. Trevisan radi nasilstva proti redarjem na 7 mesecev trde ječe, Kocijancič radi žaljenja redarja na 3 tedne zapora, drugi so oproščeni.

Električna razsvetljava v Gorici. — Kakor poročajo, prične dunajska družba, s katero je sklenil magistrat pogodbo za električno razsvetljava mesta, v kratkem s potrebnim delom. V ulici Usina postavijo potrebne priprave in zgradbo, odkoder pojde električna luč po mestu. Na to se prične z razsvetljevanjem najbolj centralnih delov mesta.

Za holne na pelagri. — Deželni komitè, kateremu predseduje dr. Egger, je razposlal za zdravilne kuhinje za pelagrozne podpre, in sicer: v Fiumičel K 1000, v Červinjan K 540, v Škocijan K 760, v Muscoli-Strasoldo K 320; ostanek K 400 se razdeli med občine Terzo in Škodavako, kadar se dožene število podpore potrebnih.

Hranilnica in posojilnica v Skriljah je imela svoj II. letni občni zbor v nedeljo dne 13. t. m. Zbora se je udeležilo lepo število društvenikov, kateri so želeli slišati poročilo našega zavoda. Ne bom tukaj navajal podrobnosti, le toliko povem, da društveniki so bili zadovoljni z računom in poročilom načelstva, kar so tudi enoglasno pokazali pri volitvi, na kar so bili izvoljeni prejšnji odborniki in načelnik, in sicer tako-le: Načelnikom: gosp. Anton Vrecon, trgovec, Skrilje; odbornikom: Alojz Hrobat, Dobravlje, št. 97, Vinko Favetti, župan, Skrilje 24, Anton Rustja, Skrilje 74, Anton Hrobat, Dobravlje 79, Ivan Rustja, stariš, Dobravlje 99, Ivan Rustja, mlaši, Dobravlje 99; nadzorstvo: g. Anton Možina, učitelj v Briah, Franc Sinigoj, učitelj v Sv. Križu, Jožef Čermelj, mlinar v Vrtovinu, Štefan Lah s Ceste, Ivan Kravos, posest., Skrilje.

Udeležnik.

Droblj. — Josipu Rijavcu, ki je stal kot nabornik v družbi s tovariši na Gorisčeku, je neznan tat pouzmal iz žepa 21 K. Tatu niso dobili. — 27-letni Franc Princič iz Gor. Cerovega je padel po nesreči pod voz, naložen, kateri mu je šel čez telo. Ali k sreči ni nevarno poškodovan. — Slabejša pa se je godilo 91-letnemu starčku Iv. Hrovatu iz Dobravelj, ki je padel pod voz ter si zmečkal levo nogo. Prinesli so ga v težkem stanju v tukajšnjo bolnišnico. — Ko je šel Ant. Pušnar iz Cerovega po strmi cesti z vozom, je pozabil zavreti. Ko je hotel to storiti, je padel na tla ter se težko poškodoval po obrazu in po telesu, vsled česar je moral v Gorico v bolnišnico.

Šparglji. — Od 14. do 17. t. m. je bilo prodanih na izvoznem trgu 39 kvintalov špargljev. Cena je bila do 3 K 70 v. za kilo.

Listnica. — Gosp. K. v Gradcu. — Žal, da moram potrditi resničnost „Sočine“ notice. Škoda le, da je zgorela dopisnica z rokopisi vred takoj ob sklepu tiste „S.“, ka-

kor je pri nas običaj, ker sicer bi Vam jo poslal na pogled. — Toda le potolazite se, kajti tekom let smo dobili že vse hujših izbruhov celó od zrelih mož, — ta dopisnica je le obžalovanja vreden čin morda pregorečega mladeniča, ki bo svoj korak še sam obsojal. — Pozdrav!

Prebavne organe se mora najbolj čuvati. Ni ga organa v človeškem telesu, koji bi s tako "neznatnim motenjem" tako uplival na druge dele telesa ter istim povzročal najhujše posledice, kakor so prebavni organi. Prebavne organe se čuva s tem, da se istim omogoča delovanje ter čiščenje potom odvajajočega sredstva. Tako sredstvo za želodec je že 40 let uporabljivi **Rosa-balsam** iz lekarne B. Fragnerja, c. kr. dvornega zalagatelja v Pragi. Ta balsam se dobiva tudi v tukajšnjih lekarnah.

Društvene vesti.

Vabilo h glavnemu zavarovanju. Učiteljskega društva za sezanski okraj dne 1. vel. travna 1902. ob 9½ uri predp. v Sezani. Vspored: 1. Predsednikov pozdrav. 2. Overovljenje zapisnika. 3. Strokovno predavanje. 4. Pevske vaje (Pes. dr. sv. Moh. I. II. zv.) 5. Volitev zaveznih delegatov. 6. Volitev zavez. pripravlj. odbora. 7. Volitev društvenega odbora. 8. Predlogi (prijav. 8 dni prej). K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Častitlim udom in prijateljem društva „Zvezde“ na Dunaju! — Odbor društva „Zvezde“ uljudno naznanja, da bode meseca maja t. l. to je 11. maja društvena zabava s koncertom in sicer v dvorani „Ressource“, Dunaj, 1. Reichsrathsstrasse šte. 3 — (za palčo državnega zbora.)

Mesece junij, julij, avgust bodo društveni popoldanski izleti in sicer:

1. V Marija Enzersdorf v nedeljo 1. junija; — 2. V Ober St. Veit v nedeljo 6. julija; — 3. V Ihenenthil v nedeljo 3. avgusta.

Od meseca septembra tega leta počenski bodo društvene zabave zopet na Dunaju v dvorani „Ressource“ 1. Reichsrathsstrasse št. 3, in sicer vsako prvo nedeljo vsakega meseca (7. septembra, 5. oktobra, 2. novembra, 2. decembra itd.)

Ker je društvu „Zvezda“ namen: izobrazba, zabava v pristno slovenskem duhu ter podpiranje udov, kar dosega društvo s predavanji, podukom v raznih strokah, petjem, glasbo, gledališkimi predstavami itd., oklenilo se je „Zvezde“ tolike vrh Slovenk in Slovencev na Dunaju in okolici, da je dosedanja dvorana postala pretesna. Odbor je zato oskrbel več pa tudi lepšo dvorano. Da bode ta polna, prosi odbor, da društvu ostanejo zvesti vsi dosedanji udje in da pridobi vsak od se po enega ali več udov za društvo. Na ta način bode „Zvezda“ še bolj prosperovala pod zmagonosnim praporom: Naprej zastava Slave!

Odbor društva „Zvezde“: Jakob Pukl, predsednik.

Dramatično društvo v Ljubljani izkazuje iz proračuna slov. drame za bodočo sezono pokritja 34.950 K, potrebščine pa 34.842 K; ostalo bi torej prebitka 108 K; za dramo in opero skupaj pa je proračunjenih dohodkov 47.700 K, stroškov pa 57.842 K, torej primanjkljaja 10.142 K.

Razgled po svetu.

Državni zbor. — (Dalje.) Posl. Baz. Javorški se je pritoževal radi prevelikih davkov, trdi, da je potrebna reforma novega davčnega zakona; dohodki zemljiškega davka naj se izročijo deželam. Luksch je očitil poljedelskemu ministru, da je sovražnik kmetovalcev. Za kanale se je dovolilo že milijone, za kmetijsko pa se ne stori nič. Radi prevelikih davkov isto propada, odpraviti bi se mora zemljiški davek. — Posl. Rizzi in tovariši so stavili predlog, naj država dovoli mestu puljskemu subvencijo 3.000.000 kron, ki naj bi se izplačala v 6 letnih obrokih po 500.000 K in sicer za izvedenje kanalizacije. Prvi obrok naj pride v proračun za l. 1903. — Posl. Biankini in tovariši so interpelirali skupno ministerstvo radi postopanja novega namestnika v Dalmaciji, ki je bil dovolil, da so se mu politični finančni in poštni uradniki na svečan način predstavili v nemškem, sodni uradniki pa v laškem jeziku in jim je namestnik odgovoril nemški in laški, da si je 99% prebivalstva v Dalmaciji slovanske narodnosti.

Pravosodni minister Spens-Boden je odgovarjal na razne interpelacije, želje in pritožbe, kakor glede tajnostnega zmanjkanja neke deklike iz Ustja na Českem, gledé konkurence, katero delajo ječe obrti, gledé prepočasne reševanja rekurzov, gledé uradniških kavcij itd. Čonci je zahteval, naj bodo tudi laška mesta deležna državne pomoči in podpore. Rieger je kritiziral davek na sladkor ter se baval s sladkornimi karteli.

Končno je zbornica sprejela točko „finančna uprava“. Mazorana je urgiral predložitev zakonskega načrta gledé delavskih stanovanj. Dr. Kramar je odgovoril, da odsek o tem načrtu bo sklican prihodnji teden na posvetovanje. Malfatti je stavil predlog za podeljenje drž. subvencij v znesku K 1550.000 za mesta Riva, Arco, Ala in Levico. Ellenbogen je interpeliral žel. ministra glede poskusa samora žel. poduradnika P. v Podgorju. Körber je med drugim obljubil, da vlada predloži načrt zakona za razbremenjenje občin. Modus procedendi rač. razprave se ne da več vzdržati, ker se le čas trati in vlada ne more resno pripravljati važnih predlog. — Malik je predlagal deliti postavko za asanacijo financ Prage od naslova „Uprava blagajna“ ter dati jo posebej v razpravo, kar je bilo odbito s 179 proti 83 glasovom. Prihodnja seja ponedeljek.

Delegat za Kranjsko je — dr. Sustersic. Po znani aferi z žindro je ta izvolitev veika čast za Slovence!... Potem pa naj še kdo smatra Slovence za resne politike in zrele može, ako nas zastopa v delegacijah — „žindra“! S takimi možmi si sami kopljejo grob.

Na Irskem je angleska vlada v devetih grofijah razglasila izjemno stanje ter pomnožila posadke. Gibanje med Irce je postalo v zadnjem času tako nevarno, da se je bati revolucije.

Revolucija v Belgiji. — Mir tudi 17. t. m. ni bil kaljen. Delavstvo se ravna po nasvetu svojih voditeljev in se vzdržuje izgrediv. Število strajkujočih delavcev presega v Bruslju samem 60.000 moških.

V seji parlamenta 16. t. m. se je začela razprava o reviziji ustave. V imenu klerikalcev je bivši ministerski predsednik Beernaert izjavil, da klerikalci ne privolijo v uvedene jednake volilne pravice. Liberalni in socijaldemokratski govorniki so se sklicevali na to, da je Belgija vseskozi industrijalna država in ker spada jedro prebivalstva delavskemu stanu, naj se delavcem da tudi tista pravica, ki jo uživajo drugi. Tudi so vladi ostro očitali, da kompromitira kralja, ker na jedni strani pravi, da je razpuščenje parlamenta pravica krone, na drugi strani pa ovira krono, poslužiti se te pravice. — Vlada je odklonila revizijo ustave.

Napad na ruskega ministra. — 15. t. m. popoldne je ruski bivši diak Kijevskega vseučilišča Balsanev, ki ga je povodom zadnjih nemirov zadela občutna kazen, petkrat ustrelil na ruskega notranjega ministra Sipjagina. Dve rani sta bili smrtni. Minister je kmalu nato umrl. Morilec je hotel ministru izročiti neko prošnjo in porabil to priliko za maščevanje. Minister je bil v uniformi ruskega adjutanta.

Ministerski svet je sklenil predlagati carju, naj se vsi dijaki odstranijo iz Petrograda. Dijaki imajo šajen odbor, kateremu so se razni dijaki prostovoljno ponudili, da izvrše atentate. V carjevi palači je posebna komisija pregledala vse prostore, celo kleti, a ni našla nič sumljivega. Napad na Sipjagina se je že dolgo pripravljal. Dobil je pred tedni brzojavko: „Na svidenje“. Pod brzojavko je bilo podpisano ime nedavno umorjenega ministra Bogolepowa.

Vest o atentatu na ministra notranjih stvari je povzročila velik strah. Napadalec je kaznovani diak kiwske univerze. Car je je zelo preplašen. Murawiev je bil pozvan, naj sprejme notranje ministerstvo, a je odklonil, ker se boji atentata.

V južni Afriki. — Kako je z mirovnimi pogajanjimi med Angleži in Buri, se ne ve prav gotovo. Od ene strani se čuje, da se sklene mir v najkrajšem času, od druge pa, da je največ na poročilih pridjanega ter da se nikakor ne da govoriti o kakem pravem mirovnem sklepanju.

Londonski listi pa poročajo, da je došel angleškemu ministerstvu odgovor Burav glede miru ter da se s tem odgovorom že bavi ministerstvo. Položaj je baje nadebuden. Tudi veliki nemški listi pišejo, da so se Buri glede mirovnih pogajev zjediniili. Ali je Krüger o teh pogajanjih obveščen, ni znano, a skoraj ni verjeti, da bi postopali Buri brez ozira na Krügerja. V Pretoriji so imeli burški zastopniki posvetovanje z guvernerjem Milnerjem in s Kitchenerjem. Milner je burske pogoje sporočil Chamberlainu, ta pa svojim tovarišem. Lord Roberts je bil pri kralju. Nedvomno radi mirovnih pogajanj. Angleški finančni minister je v zbornici govoril o stroških, ki jih prinese mir. Treba bo plačati nagrade in častna darila vojaštvu, vzdrževati v južni Afriki velike čete, podpirati kolonijo ter popraviti ali na novo zgraditi farme ne le angleškim stanovnikom, nego tudi Buram, ki so bili „pogumni in pošteni nasprotniki“ Angležev. Ako se sklene mir pod zadovoljujočimi, trajnost in varnost zajamejučimi pogoji, potem bo — je dejal minister — zbornica v teh stvareh gotovo zenerozna. Vojna v Buri je doslej veljala 160 milijonov funtov, a sklep miru in poravnava posledic vojne bo stala tudi še več milijonov funtov. Da se v angleški zbornici govori že o posledicah miru, je gotovo dobro znamenje, da se ustavi prelivanje krvi. Londonski listi sporočajo razne zahteve Angležev. Seveda so te zahteve le želje raznih strank, na katere se vlada ne bo ozirala, ker je to nemogoče. Gotovo je le eno: kralj se je vojne naveličal, zato se sklene mir vsekakor tudi proti volji Chamberlaina, seveda le tedaj, če bodo zadovoljni Buri.

Novelje vesti. — Belgijska zbornica je odklonila predlog, reformirati ustavo, z 84 glasovi proti 64. — Danasnja poročila pravijo, da so mirovna pogajanja med Buri in Angleži v polnem tiru. Buri zahtevajo, da se vrne Krüger v južno Afriko ter se mu nič ne zgodi od strani Angležev. — Docent na dunajskem vseučilišču dr. Murko je imenovan profesorjem slavistike na vseučilišču v Gradcu. — Operni pevec Slovenec Naval Pogačnik pride na veliko opero v Pariz, kjer bo imel na leto 90.000 frankov.

Foulandovo svilo od 65 kr. do gld. 3-65

meter na bluze in obleke; ravno tako črne, bele in barvane „Hennebergove svile“ od 65 kr. do fl. 14-65 meter. Vsakemu franko in carine prost o na dom. Vzorec z obratno pošto. — Pismena naročila naj se frankirajo v Švico s 25 vin.

G. Henneberg, tovarnar svile

(2) (izkl. c. in kr. dvorni zalagatelj) v Gurihu.

Razglas.

V Šturiji pri Ajdovščini se bo vršil v soboto dne 26. aprila t. l.

semenj za živino in drugo blago.

Županstvo v Šturiji,

dne 15. aprila 1902.

Avg. Schlegl, župan.

Sprejme se takoj krojaškega pomočnika,

zmožnega vsakega dela in šiviljo za možka dela.

Sprejme se tudi učenca za krojaško obrt iz mesta ali bližnje okolice. Naslov pové naše upravnistvo.

Pfaff-ovi šivalni stroji

so najbolji.

Nikar naj se ne zamudi pred nakupom ogledati **Pfaffove** šivalne stroje. Zaloga Pfaffovih šivalnih in drugih strojev v Gorici via Municipio šte. 1

SAUNIG & DEKLEVA.

Popravljalnica šivalnih strojev, dvokoles Nunska ulica 14.

sredstvo!

Dietetično

Za bolne na želodcu!

Vsakemu, kateri si je pokvaril želodec, bodisi da se je prehladil ali prenapolnil želodec, jedel slabo pripravljena, neprebavljiva, pregorka ali premrzla jedila, ali sploh neredno živel, tako da trpi na **gorčici, želodčnem krču, tiščanju želodca, težkem prebavljanju ali zastitjenju**, bodi priporočeno dobro in izvrstno domače zdravilo, katero je že mnogo let v rabi. To zdravilo je

Hubert Ullrich-ovo zeliščno vino.

Ullrich-ovo zeliščno vino je pripravljeno iz pristnega vina in izvrstnih zdravilnih zelišč, krepi in oživlja želodec, ozdravi vse želodčne bolezni in pospešuje obnovo sveže krvi. Ako se rabi zeliščno vino pravočasno, se vse želodčne bolezni skoraj takoj ozdravijo. Ne sme se toraj obotavljati in se mora že pri **glavobolu, riganju, deravici (zgaga), napenjanju, bljuvanju** takoj rabi. Večkrat izginejo vse te bolezni, ako človek parkrat pije omenjeno zeliščno vino.

Ako se človeku zapeka in ne more na potrebo, čuti nekako **tesnobo, klanje (madron), srčno utripanje, brezsenost**, kakor tudi **zasedanje krvi** v jetrih, vranici in vratnici (hemoroidi). Zeliščno vino ozdravi vse to hitro, odpravi neprebavljivost in odstrani iz želodca in črev vse nepotrebne in nerabljive snovi.

Medlost, bledost, pomanjkanje krvi in oslabelost so navadno posledice slabe prebavljivosti, slabe krvi in bolnih jeter. Ako se nima apetita oslabi, a glavobol in noči prebite brez spanja upljujejo tako nanj, da začne hirati. Zeliščno vino pomaga zopet, okrepi životno moč. Zeliščno vino pospešuje apetit, prebavo in reaktivno, pospeši delovanje krvi, pomiri razdražene živce in obudi **veselje do življenja**. Vse to dokazujejo mnoge zahvale in pripoznanja.

Zeliščno vino se dobi v steklenicah po gld. 1-50 in 2-— v lekarnah v Gorici, Kormini, Ajelu, Camplungu, Gradežu, Romansu, Fiumicelu, Gradišču ob Soči, Ronkah, Ogleju, Trzinu, Kanalu, Vidnu, Palmanovi, Idriji, Ajdovščini, Sežani, Vipavi, Portogruaru, Trstu itd. kakor tudi po vseh lekarnah avstro-ogerske monarhije in bližnjih deželah. Lekarna G. Cristofaletti v Gorici pošilja tri in več steklenic zeliščnega vina po originalnih cenah po vsi Avstriji.

Opominja se na različne ponaredbe!

Zahteva naj se izrečno

Hubert Ullrich-ovo zeliščno vino.

Ovo zeliščno vino ni nikaka skrivnost, ono obstoji iz: Malaga vina 450,0, vinskega spirita 100,0, glicerine 100,0, rudečkiga vina 240,0, soka jerebikovih jagod 150,0, črešnjevega soka mane 30,0, kopreca, janeža, helenine korenike, ameriške korenike, korenike svišča in kolmeža 10,0. Vse te dele naj se zmeca!

sredstvo!

sredstvo!

Leta 1881. v Gorici ustanovljena trdka

E. Riessner, v Nunski ulici 3,

(nasproti nunski cerkvi)

priporoča preč. duhovščini in slav. občinstvu svojo lastno izdelovalnico umetnih cvetic za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mrtvaške potrebe, voščene sveče itd. vse po zmerni ceni. Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo tiskarno črk na perilo.

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznicu

v Gorici

ulica Vetturini št. 3.

Sloveči profesorji
medicne in zdravniki
priporočajo

**Zinkuro za
želodec**
lekarstva Piccoli-ja
v Ljubljani
dvornega zalagatelja
Nj. svet. papeža

kot sredstvo, ki krepi želodec, vzbuja tok, pospešuje prebavljanje in odprti telesni posebnosti zdravilna za one, ki trpe na zastaranem zaprtju.

Tinktura za želodec razpošilja lekarnar Piccoli v Ljubljani v steklenicah z 12 steklenicami za K 2-50, z 24 steklenicami za K 4-80, z 30 steklenicami za K 7-—, z 70 steklenicami za K 13-—, (Poštni paket pod 5 kg.)
Je v razprodaji v lekarnah v Gorici, Tolminu, na Primorskem, v Trstu, Istri in Dalmaciji 30 vin. steklenic. 1

Trgovina modnega blaga!

J. ZORNIK GORICA.

Moderce

pariške zadnje novosti
tupile se najbolj in najceneje pri
J. Zorniku Gorici, Gajarska ulica 7.

Z ozirom na šele jako kratko
dobro moje trgovine, stejem si
za največjo čast, javiti, da sem
zdaj dobil od mnogobrojnih ca-
stih dam jako laskava pri-
kazila in cenili dobrih pre-
moderacij.

in je radi tega v interesu
vse moderce kakor se vidi
po modnih listih 50%
ceneje kakor drugod.

Pozor!

Zaščitna znamka: SIDA.

LINIMENT. CAPSICI COMPOS.

iz Richterjeve lekarni v Pragi

priporočano kot izvrstno bol ublažujoče
mazilo; za ceno 80 h, kron 1.40 in 2 kroni
se dobi po vseh lekarnah. Naj se zahteva
to splošno priljubljeno domače zdra-
vilo sredstvo vedno le v orig. stekle-
nicah z našo zaščitno znamko s „SI-
DROM“ namreč, iz RICHTERJEVE
lekarni in vzame kot originalni izdelek
le tako steklenico, ki je previdena s to
zaščitno znamko.

Richterjeva lekarna „pri zlatem levu“
v PRAGI.
Elizabethgasse št. 5.

Fersan-Cacao

Železnato, redilno in okrepčajoče sredstvo, tvori krv in krepi živec, je okusno in
prebavljajoče. Poizvz se lahko o tem pri kakem zdravniku.

Glavna zaloga za Gorico: **Mirodilnica Anton Jeretič.**

Prva c. kr. avstro-ogerska privil.

TOVARNA BARV ZA PROČELJA

Karol Kronsteiner, Dunaj III., Hauptstrasse 120.

Odlikovana z zlatimi svetinjami.

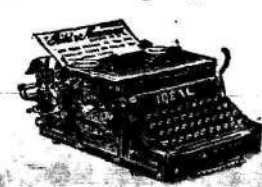
Zalagatelj nadvojv. in knežkih posestnih oskrbnikov, civilnih
in vojaških oblastev, za zgradbe, železnice, rudokopov in
plavžev, zidarskih družeb, zidarskih podjetnikov in mojstrov,
tovarn rjev in posestnikov. — Barve za pročelja, na ka-
tere ne vplivajo vremena, se raztopé v apnu ter se razpo-
širjajo suhe v prahu v 40 različnih uzoreh in 16 kr. kilogram
in višje. Čistost barve se od oljnatih ne razlikuje.

200 Lron darila za dokaze ponarejanja. — Dapisuje
se v slovenskem jeziku

Uzorec na p. pirju z navodilom zastoj in franko.

Seidel & Naumannov

pisalni stroj „IDEAL“

Vzbuja senzacijo.

Jasna pisava od prve do zadnje črke.
Stroj je jako trpežen. Na močnem ministerjal-
nem papirju izdela 4—6 iztisov, na kon-
ceptnem papirju 8—10, na tanjem papirju
12—16. Najvišje priznanje ter prva zmaga
amerikanske konkurence. — Zlata svetinja;
Berlin (maj 1901.)

Clavno zastopstvo za Avstro-Ogersko:
Hch. Schott & Donnath
Dunaj III. 3. Heumarkt 9.

Iščejo se zastopniki za deželo.

Posredovalnica za zakone.

Resno, delikatno, z zagotovilom
stroge diskrecije za dame in gospode
vsakega veroizpovedanja, narodnosti,
starosti in poklica.

Klein, trgovska agentura, Dunaj V.
Wehrgasse 11.

Varietna znamka.

Koroški Rimski vrelec

najljepša planinska kislá voda,
izkušena ob vseh nahodih, po-
sebno otroškim, ob slabem prebavljanju, ob boleznih
na mehurju in ledvicah.

Zaloga: **Ed. Fenzari** v Gorici Via Vetturini. Caserma
in v vseh trgovinah z mineralnimi vodami.

Škropilnice

proti peronospori

najnovjšega sistema
kakor tudi poljedelske stroje vsake vrste
ima v veliki izbiri

Schnabl & Co v Trstu

Via Poste vecchie,
na voglu v ulico Vienna.

Dr. Rosa balzam **Pražko hišno mazilo**

za želodec

iz lekarni B. FRAGNER-ja v PRAGI

je splošno, že 30 let znano **domača zdravilo**,
katero pospešuje tek, olajšuje prebavo in lahko
odvaja. Pri rednem uporabljanju ojačuje pre-
bavne organe in drži v pravem toku.

Velika steklen. 1 gld., mala 50 kr. Za n. orej
poslani znesek gld. 0.28 se pošlje velika ste-
lenica in mala za 75 kr. poštnine prosto na vse
postaje Avstro-Ogerske

je staro, najprej v Pragi uporabljeno hišno
zdravilo, katero vzdržuje čiste rane in jih tudi
obvaruje nečistohe ter ublažuje deluje na
vročino ter bolečino.

V škatljah po 35 in 25 kr. S pošto 6 kr. več.
Za naprej poslani znesek gld. 1.58 se pošlje
1/2 škatlja ali gld. 1.68 1/2 škatlja, ali gld. 2.30
1/4 škatlja, ali gld. 1.48 1/4 škatlja, pošt. ine
prosto na vse postaje Avstro-Ogerske.

Pozor! Vsi deli zaboja
so zaznamovani s zraven
natisnjeno in zakonito
priznano zaščitno znamko.

Glavna zaloga: Lekarna B. FRAGNER-ja, c. kr. dvornega zalagatelja „pri črnem orlu“ v Pragi,
Maja strana 203, na voglu Spornrove ulice,

potem v Gorici v lekarnah Cristofoletti, Gliubich, Pontoni in pl. Gironeoli,
Dnevno razpošiljanje po pošti. — Zaloga v vseh lekarnah Avstro-Ogerske.

Samo

„Tempel-vrelec“, ogljenčeve kisline polna in najzdravejša osvežujoča pijača in
„Styria-vrelec“ priznано zdravilno sredstvo proti želodčnim in črevesnim
bolezni, proti zaprtju, mrzlici, vnetju ledvic, žolčnemu kamnu, krvavici, kataru v goltancu
in grlu itd. sta

pristni Rogaški kisli vodi.

Pazi naj se na etiketo, katera mora imeti znak gorioznačenih vrelecev in štajerski
deželni grb (panter) in ali je užgano **na zamašku:**

St. Landsch. Rohitscher.

Razprodaja drugih vrelecev kakor „Rogaškega“, se postavno zabranjuje.

Razpošilja

Oskrbništvo deželnih vrelecev Rogatec-Slatina.